

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28683/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Маштраповић, адвокат из ..., против тужене „Addiko Bank“ ад Београд, чији је пуномоћник Урош Алексић адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1537/2022 од 21.02.2023. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1537/2022 од 21.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1537/2022 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1537/2022 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 4462/21 од 24.02.2022. године којом је утврђена ништавост одредбе члана 3. став 1. тачка 1. и одредбе члана 7. став 1. уговора о стамбеном кредиту број ...-.../... од 22.05.2007. године и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 16.678,77 динара и износ од 140.101,70 динара са законском затезном каматом на ове износе почев од 25.05.2007. године до исплате, као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 45.370 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужене у овом спору није дозвољана.

Побијана другостепена пресуда не одступа од правноснажних пресуда донетих у истим чињенично-правним споровима, као и правног става који је Врховни касациони суд, вршећи надлежност из члана 31. раније важећег Закона о уређењу судова, усвојио на седницама Грађанског одељења од 22.05.2018. године и 16.09.2021. године. Иако право тужене банке да уговори обавезу корисника кредита на плаћање накнаде за обраду кредитног захтева, односно да уговори преузимање њене обавезе на плаћање премије осигурања кредита код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита (члана 453. став 1. Закона о облигационим односима) није противно позитивно правним прописима, правна ваљаност такве уговорне одредбе условљена је понудом банке у којој су све накнаде и трошкови кредита, па и они везани за његово осигурање, исказани на јасан и несумњив начин. Понуда и подаци који она мора да садржи предвиђени су тачком 5. Одлуке о јединственом начину обрачуна и објављивања ефективне каматне стопе на депозите и кредита („Службени гласник РС“ број 57/06), која се примењује од 01.10.2006. године и важила је у време када су странке закључиле уговор о кредиту који садржи оспорену уговорну одредбу, а иста се доставља на начин прописан Упутством за примену означене одлуке.

Тужена у овом спору није доказала да је тужиоцу уручила преглед основних података о кредиту (образац дат као прилог 1. уз Упутство), а преглед битних елемената отплате кредита (образац дат као прилог број 2. уз Упутство), који је достављен уз тужбу, сачињен је 24.05.2007. године – након закључења уговора, иако се по тачки 7. Одлуке и 7. Упутства за њено спровођење уручује кориснику приликом закључења уговора о кредиту.

Из наведених разлога, о посебној ревизији тужене није потребно одлучивати ради новог тумачења права, а ни ради уједначавања судске праксе. С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић